

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

აბოლი ედუარდ იაკობის ძე

აბოლი ედუარდ იაკობის ძე [14 (26). II. 1868, ვალტაიკა, ლატვია, – 9. IV. 1959, თბილისი], ფარმაკობოტანიკოსი. ბიოლ. მეცნ. დოქტორი (1935), პროფესორი (1935), საქართვე. მეცნ. დამს. მოღვაწე (1944).

1892 დაამთავრა მოსკ. უნ-ტი. მიენიჭა პროვიზორის წოდება, 1899 – ფარმაციის მაგისტრის ხარისხი, 1902 კი - ყაზანის უნ-ტის პრივატ-დოცენტობა. 1915 დაამთავრა მოსკოვის უნ-ტის ფიზ.-მათ. ფაკ-ტი. 1926–52 იყო თბილ. უნ-ტის, შემდეგ კი ფარმაცევტული და სახელმწ. სამედიცინო ინ-ტების ფარმაცოგნოზის კათედრის გამგე. 1932–59 სამეცნ.-კვლ. ფარმაცოქიმიური ინ-ტის ფარმაცო-ბოტან. განყ-ბის გამგე. შეისწავლა და აღწერა ადგილ. სამკურნ. მცენარეები. ავტორია სამკურნ. მცენარეთა ფიტოქიმ. და მიკროქიმ. დახასიათებისა. იკვლევდა ფარმაცოგნოზის სწავლებისა და მეცნ. ფარმაციის პრობლემებს. ხელმძღვანელობდა ფარმაცოგნოზის ექსპედიციებს საქართვე. სხვადასხვა რეგიონში, იყო ფარმაცევტული პროფილის 5 ჟურნალის სარედაქციო კოლეგიის წევრი და სხვ.

თხზ.: Об отложениях камфоры в тканях камфорного лавра, М., 1899; Разработка методов количественного выделения слизи из лекарственных растений (местного происхождения). «სამეცნ. საკვლ. ფარმაცოქიმიის ინ-ტის შრომათა კრებული», 1941, №4; ფარმაცოგნოზის მეცნიერული ღირებულება მის განსაზღვრებათა სინათლეში, «თანამედროვე ფარმაცია», 1930, №2; ორქისების ბოლქვთა ჰისტოლოგიური გამოკვლევა, «ფარმაცოქიმიის ინ-ტის შრომათა კრებული», 1940, №3; ღვედკეცას ღეროს ფარმაცოგნოზის გამოკვლევა, იქვე.

ლ. ერისთავი

